

det, fordi man mener, at Ministeriet uden at overveje de Forhold, som vedrøre dette ſpecielle Tilfælde, tillige bør tage under Overvejelse, om en ſaadan Dom har tilbagevirkende Kraft, om man alſaa i Henhold til Dom, der falder nogle Aar efter, kan kræve en ſaad n Sum tilbagebetalt. I Henhold hertil tillader man ſig at foreſlaa Andragendet fra Gaardejer Jørgen Hansen af Sønderby om Tilbagebetaling af formentlig for højt beregnet Arveafgift henviſt til Finansministerens Overvejelse.

Det andet Andragende, der henhører under Finansministeren, er det under Nr. 74; det er fra Arbejdsmand S. D. Thomsen af Maltbæk om Invalidforſørgelse. Han mener, og vedkommende Sogneraad bekræfter det, at da han drog i Tjenesten i 1864, var han rask og stærk, men under Tjenesten ſit han temmelig ſtore Mærknuder paa Benene, der forhindrede ham i at gøre Tjeneste, hvorfor han overførtes fra Infanteriet til Militærarbejdernes første Klasse. I Henhold til Lovgivningen maatte Militærarbejdernes af 1ſte Klasse paa dette Tidspunkt henføres under Marinen, det vil ſige, de bleve betragtede ſom Depotarbejdere, og deri ligger øjenſynligt, at man har villet fritage Manden for den beſværlige Gang. Der oplyſes nu, at Manden er ſaa daarlig af diſſe Mærknuder overalt paa Benene, at han ikke kan foretage videre ved det Arbejde, hvorved han ſkal ernære ſig. Han har indgivet et Andragende, men nu ſidſt i Januar har han ſaaet et Uſlag, og Udvalget tillader ſig da at foreſlaa denne Sag henviſt til Underſøgelse paa Ny, idet man gaar ud fra, at naar en Mand i Tjenesten er bleven ſaadan — og det har man jo jagt ved at henviſe ham til den nævnte Klasse af Militærarbejdere, hvorved man ſiger, at han er udhygtig til al anden Tjeneste, til at gaa f. Ek. — ſaa er dette jo til ſaa ſtor Hinder for ham, der er almindelig Arbejdsmand, at det fortjener at overvejes, om der ikke burde gøres noget for denne Mand. I Henhold hertil tillader man ſig alſaa at foreſlaa Andragendet fra Arbejdsmand S. D. Thomsen af Maltbæk om Invalidforſørgelse henviſt til Finansministerens Underſøgelse.

Jeg gaar ſaa over til de Andragender, der henhøre under den højtærede Indenrigsminister. Det første er det, ſom findes i Indstillingen under Nr. 4 og Betænkningen under Nr. 47. Det er et Andragende fra Ringløbing Byraad om Statsunderſtøttelse til Forundersøgelſe- og Projekteringsarbejder ved et Havneanlæg ved de ſaakaldte „Hvide Sande“. „Hvide Sande“ er et Punkt omtrent midt paa Ringløbing Fjord, hvor

Tangen er meget ſmal, og hvor der er dybt Vand ſaa vel i Havet udenfor ſom i Fjorden indenfor. Det er derfor meget naturligt, at man har henvendt ſin Opmærksomhed paa dette Punkt, naar Spørgsmaalet om Havneanlæg paa Jyllands Veſtkyſt have været under Overvejelse. Det har flere Gange været fremme, og der har ſaaledes i ſin Tid foreligget en Plan fra en engelliſt Ingeniør, men den er af Vandbygningsdirektøren imidlertid vejet og fundet for let. Derefter har Ringløbing Byraad, ſom ſærlig intereſſeret i dette, henvendt ſig til et Par af vore dygtigſte Ingeniører for at ſaa udarbejdet en anden Plan, og der foreligger fra diſſe Tilbud om at gøre det for en Betaling af 7,000 Kr. Nu andrager alſaa Byraadet om, at der maa ydes det fra Staten en Underſtøttelse af diſſe 7,000 Kr. til dette Foretagendes Fremme. Som Grund dertil fremhæves forſt og fremmeſt, til hvilken Nytte en ſaadan Havn paa dette Sted maa være for Fiſkeriet paa Veſterhavet. Det er meget rigtig, at Veſterhavſiſkeriet for Tiden, fordi Fiſkerne ſkulle have deres Baade og Fartøjer trukne op paa Strandbredden, ſun kan drives med ſmaa Fartøjer og ſaa lette Fartøjer ſom muligt, hvorved Fiſkerne ikke alene udsættes for de haarde Storme og Uvejr, ſom ſaa ofte bortrive diſſe ſærdeles dygtige Folk, men tillige for Slud og i det hele taget det ſtrengt Bejr. Naar nu dertil kommer, at de ſom ofteſt kunne ſtaa paa Land og ſe, hvorledes de engelliſke Fiſkere og andre fremmede Fiſkere, der have ſtore og velindrettede Fartøjer, ſom kunne blive i Søen ſelv i ſtærk Storm, kunne ligge og tage Fiſk om Bord, medens vore egne ere nødte til at blive ſtaaende paa Strandbredden, er det naturligt, at man derfra ſiger: Staſ os en Havn ſnareſt muligt til at løbe ind i med de ſtore Baade, ſom ere nødvendige til Nutidens Fiſkeri. Endvidere kan jeg paapege, at det ikke er uden Grund, naar Ringløbing Byraad ſiger: Vi tænkte ſærlig ogſaa paa Strandingsvæjenet. Af ſamme Grunde ſom ſidſt kan det ſiges, at havde vi en god Indløbshavn omtrent midt paa Jyllands Veſtkyſt, vilde dette nemlig være til ſtor Nytte. Byraadet kommer derefter med et Par Grunde, ſom vel ſærlig kunne ſiges at være lokale. Det anfører for det første, at Ringløbing i ſin Tid har været en Søſtad og i den Tid haft en ſtor Sejlskibs, ſærlig fra England og Norge, men denne er nu paa Grund af den beſværlige Indſejling gennem Nyminddegab næſten bleven til intet. Da nu Vandet fra Ringløbing By netop ned til det Punkt har en temmelig betydelig Dybde og er et Vand